

РЕШЕНИЕ

Номер 150

19.11.2020 г.

Град Кюстендил

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Кюстендил

На 05.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

Съдия: Калин К. Василев

Секретар: Вергиния Х. Бараклийска

като разгледа докладваното от Росица Б. Савова Въззивно гражданско дело № 20201500500425 по описа за 2020 година

С. Г. Д. , ЕГН *****, с адрес: гр. Дупница, ***, като майка и законен представител на малолетните деца Р.Р.К. и К. Р. К. , действаща чрез пълномощника адв. И.А., със служебен адрес: гр. Дупница, ул. „Солун“ №2, ет.3, обжалва решение №448/30.07.2020 г., постановено от Дупнишкия районен съд по гр.д.№121/2020 г. по описа на същия съд.

Постановеният от РС Дупница първоинстанционен съдебен акт се обжалва в частите, с които съдът е отхвърлил предявените искове за изменение на присъдена издръжка за малолетните деца Р.Р.К. и К. Р. К. за разликата над присъдения размер от по 200 лева до предявения такъв от по 400 лева. Иска се изменение на решението в обжалваните части и присъждане на пълния претендиран размер издръжка за сумата от по 400 лева за всяко от децата. Претендира се разноски.

Въззивницата счита, че районният съд неправилно е изчислил доходите на ответника за предходната година, като е приел, че същите възлизат на 1000 евро месечно, при данни /извлечение от банковата сметка на ответника/ за получавани от същия доходи в двоен размер за периода от 01.01.2019 г. до началото на 2020 г. Акцентираща, че при установен доход от 4000 лева месечно за ответника няма да бъде непосилен претендираният пълен размер издръжка за двете малолетни деца. Твърди, че месечния доход на майката, възлизащ на сумата от 560 лева, се явява непосилен да поеме непрестанно повишаващите се нужди на децата.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна, чрез пълномощника адв. Ю.С.. Депозиранията въззивна жалба се счита за допустима, но по

същество неоснователна, като се моли за потвърждаване на решението в обжалваните части.

Приема се, че правилно районният съд е определил необходимата месечна издръжка за всяко от децата по 350 лева, като се акцентира, че в процеса не е доказано децата да имат специални потребности, които да обосноват размер на издръжка от по 400 лева за всяко от тях. Позовава се на т.4 и т.6 от ППВС№5/1970 г., като се приема, че съдът правилно се е съобразил с обстоятелството, че не следва да се присъжда издръжка в такива размери, които биха стимулирали към обществено неприемлив начин на живот, както и че издръжката се дължи и от двамата родители. Поддържа се също, че определената от ДнРС издръжка за всяко от децата е в един нормален и адекватен размер спрямо техните нужди и доходите на бащата. Твърди се и, че действително ответникът има среден месечен доход от около 1000 евро, но работата му била непостоянна, а и същият страда от сърдечно заболяване, пречещо му да намира допълнителна работа. Заклучава се, че ако се определи издръжка от по 400 лева за всяко от децата е възможно същият да не може да изплаща тези размери всеки месец.

Като контролиращата страна е уведомена и Дирекция "Социално подпомагане"-Дупница съгласно чл.15,ал.6 от Закона за закрила на детето.

Кюстендилският окръжен съд счита, че въззивната жалба е допустима, доколкото същата е подадена в срок и от надлежна страна.

При извършване на въззивен контрол за законосъобразност и правилност на обжалваното съдебното решение, в рамките, поставени от въззивната жалба съдът, след преценка на събраните от първа инстанция доказателства, намира, че жалбата е частично основателна поради следното:

Производството пред РС – Дупница е образувано по повод депозирана искова молба от С. Г. Д. , ЕГН *****, с адрес: гр. Дупница, ***, като майка и законен представител на малолетните деца Р.Р.К. и К. Р. К. , като са предявени искове против Р. К. Б. за изменение на присъдена с решение по гр.дело № 550/2014г.на ДнРС издръжка за малолетните деца на страните - Р.К. и К.К., от 95лв.за Р. и 140лв.за К. – на по 400 лева за всяко от децата.

В срока за отговор ответника е изразил становище за допустимост и частична основателност на иска, признава част от фактическите обстоятелства, на които се основава претенцията, и оспорва друга, като основната защитна теза е за невъзможност за заплащане на издръжка в искания размер.

С оглед представените пред районния съд доказателства се установява следното от фактическа страна:

Страните са родители на малолетните деца Р. и К. – видно от Удостоверение за раждане, издадено на 26.09.2017г. и Удостоверение за раждане, издадено на 26.09.2017г.Приети са и доказателства за месечни разходи във връзка със занимания на

децата със спорт /по 35 лв./ , както и със спортни танци за К. /по 20лв./. От показанията на свидетелката К.К. е установено, че непосредствените грижи за децата полага майката; К. посещава таекуондо, кикбокс, ходил и на логопед, а Р. преди ходила на художествена гимнастика и английски, но поради финансови затруднения на майката тези посещения били преустановени. Бащата рядко купувал вещи на децата - веднъж годишно обувки, дрехи и таблет на К. .

От показанията на свидетелката Б. се установява, че при посещенията си през м.май миналата година, бащата донесъл от Италия подаръци, храна и дрехи на децата, водил ги на екскурзия на Рилски манастир, както и преди началото на учебната година дал 200 лева, за да се купи каквото трябва , включително им закупил два таблета. Сочил и, че в началото на тази година не е работил, а също и че не е добре със здравето поради прекаран инфаркт и има два стенда на сърцето.

На база представени доказателства за доходи на родителите се установява, че майката получава заплата в размер на 560лв. - видно от Трудов договор № 268/11.03.2019г./л.6 и сл.от делото на ДНРС/.

Представен е и трудов договор на ответника Р. К. Б. с „Деконтех България“ ЕООД, гр. София от 10.12.2019г. /л.20-22 т делото на ДНРС/, в който е посочено месечно брутно трудово възнаграждение на ответника в размер на 1 369, 08 лева /сума , равняваща се на 700 евро/; като в договора е посочена и опция за допълнително трудово възнаграждение в размер на 0,6 % за всяка година трудов стаж.

На основание чл. 62, ал. 5, т. 3 от Закона за кредитните институции, е издадено извлечение от банковата сметка на ответника Р. К. Б. /л.54 и сл.от първоинстанционното дело/ за периода м.01.2019 г. – 02.07.06.2020 г., в „Алианц Банк България“ АД - клон Дупница, при което първоинстанционният съд е взел предвид получавана сума от ответника средно около 1000 евро месечно пресметнато за целия период на справка.

Въззивният съд, с оглед момента на предявяване на иска /м.01.2020г./ и приключване на устните състезания в първоинстанционния съд /м.07.2020г./, на база отразените доходи за този период в цитираното извлечение констатира, че общо получените за този период от шест месеца доходи са в размер на 5296 евро / средномесечно 883 евро/ , а само от заплата- 3836 евро за 4 месеца /т.е.постоянен доход, предвид и отразеното в приложената справка от НАП , видно от която е налице прекъсване на трудовото правоотношение с „Деконтех България“ ЕООД през 2020г./ - или средномесечно 959 евро /около 1876 лева съобразно фиксинга на БНБ/.

При така установеното от фактическа страна, КнОС от правна приема следното:

Въз основа на изложените в обстоятелствената част на исковата молба факти, правната квалификация на предявения иск, е по чл.150 от СК. При преценка на изложеното,

както и направените в жалбата оплаквания за неправилност на съдебното решение, въззивният съд, след подробно обсъждане на възможностите на бащата да дава издръжка на своите малолетни деца достига до извод, че към момента бащата следва да поеме по-висок размер издръжка от определения такъв от районния съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 150 от СК изменение на присъдена издръжка може да се допусне при изменение на обстоятелствата, при които е определена. В т. 19 на ППВС № 5/16.11.1970 г. е направено тълкуване на това понятие. Посочено е, че „изменение на обстоятелствата“ по смисъла на чл.86 от СК /отм. / ще има когато е налице трайно съществено изменение в нуждите на издържания или трайна и съществена промяна във възможностите на задълженото лице. Предпоставките са дадени при условията на алтернативност, поради което е достатъчно наличието само на една от тях, за да се приеме, че искът е доказан по своето основание. Не е необходимо също така да има продължителност на периода между предходната издръжка и искането за изменение. Искът за изменение на издръжката може да се предяви веднага, щом е налице промяна в обстоятелствата, при които е определена предходната издръжка.

За да се определи размерът на дължимата от ответника издръжка е необходимо да се съобрази, че за бащата към настоящия момент не съществува алиментно задължение по отношение и на други лица – извън децата на страните . При определяне размера на дължащата се издръжка следва да се съобрази и възрастта на децата и нуждите им, и в този аспект да бъде определен размер на издръжка, която е в състояние да им осигури нормален жизнен стандарт за деца на тази възраст. Детето К. към момента е ученик, посещава извънкласни занимания и съответно с това обстоятелство са свързани по-високи разходи за неговото отглеждане. При определяне размера на издръжката е нужно да се отчете и периодът, изминал от определяне на предходната издръжка през 2014 г. - около шест години, през който са налице и съответни инфлационни процеси, както за този период са нараснали нуждите на децата от парични и материални средства за отглеждане, възпитание, обучение и развитие. Промяната в нуждите на децата има траен и продължителен характер. Трайното и съществено им изменение обуславя извода за основателността на исквете за изменение на първоначално определената издръжка.

Размерът на издръжката следва да се определи според правилото на чл.142 ал.1 от СК, според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което дължи издръжка. Издръжка на ненавършилите пълнолетие деца дължат и двамата родители съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето. (Решение № 280 от 28.09. 2011г по гр. д. № 1654/2010г. 3-то г.о. на ВКС и Определение № 1312 от 10.12.2012 г. по гр. д. № 736/2012 г. на ВКС).

Възможността на лицето, което дължи издръжката, е основание за даване на издръжка и показател за размера ѝ. Възможността е винаги обективна и конкретна. Тя се

определя от доходите, имуществото и квалификацията на задълженото лице и други обстоятелства. Ето защо, следва да бъде отчетено от съда, че са налице данни във връзка с влошаване на здравословното състояние на бащата, макар и назад във времето, което обстоятелство не би могло да обуслови възможност за допълнително реализиране и на доходи, извън получаваните – с цел отразяване на стандарта на живот в друга европейска държава, в която има данни, че работи / от гласните доказателства се констатира, че същият работи преимуществено в Италия /.

От друга страна, доходите на бащата надхвърлят над 3 пъти доходите на майката, върху която е възложено и непосредственото упражняване на родителската грижа.

За осигуряването на нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие, образование на децата (чл. 124, ал. 1 СК), съответства задължението на родителя. Израз на горните права и отговорности е и задължението на всеки родител да осигурява условия на живот, необходими за развитие на детето, което включва и издръжка на ненавършилите пълнолетие деца. (Решение № 58 от 16.04.2019 г. по гр. д. № 2931 / 2018 г. на Върховен касационен съд, 4-то г. о.). В чл. 143 СК е посочено, че всеки родител е длъжен съобразно своите възможности и материално състояние да осигурява условия на живот, необходими за развитието на детето, респ.чл. 140 СК указва, че когато няколко лица от един и същи ред дължат издръжка, задълженията между тях се разпределят съобразно възможностите им.

При посочения от първоинстанционния съд размер на общата издръжка за всяко от децата, въззивният съд счита, че същата следва да бъде разпределена между двамата родители съобразно и относителното съотношение между доходите им и останалите изброени обстоятелства, като бащата да поеме сума от по 280лв.месечно за всяко от децата, а остатък да се поеме от майката, която полага основната грижа по отглеждането и възпитанието им.

По разноските:

За всяка от страните в процеса възниква отговорност за заплащане на направените от противната страна деловодни разходи, съобразно изхода на делото в съответната инстанция. Същият принцип е спазен и в хипотезата на чл. 38 ЗА, която правна норма урежда специална адвокатска помощ - безплатно процесуално представителство и според която, само ако в съответното производство насрещната страна е осъдена на разноски, то адвокатът, оказал безплатно правно съдействие, има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда по правилото на чл. 36, ал. 2 ЗА.. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА, при безплатна адвокатска помощ, ако насрещната страна дължи разноски, адвокатът, оказал безплатна помощ има право на възнаграждение в размер не по-малък от минималния.

Съгласно чл.5,т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения .адвокатите могат да оказват безплатна правна помощ на лица,

които имат право на издръжка.Видно от приложеното пълномощно, както и предвид осъщественото процесуално представителство в хода на производството пред двете инстанции, такава е оказана на ищцата, поради което съгласно чл.38 от ЗА на пълномощника – адв.И.А., се дължи възнаграждение от ответника в размер на 600лв. – т.е. по 300лв. за всяка от двете инстанции / при усл.на чл.7,ал.1,т.6 от посочената Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения / . С оглед разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗА осъждането на насрещната страна да заплати по чл. 36, ал. 1 ГПК адвокатски хонорар на осъществилия безплатна адвокатска защита адвокат е обусловено от осъждането на насрещната страна да заплати разноските, т. е. - правото на адвоката да претендира адвокатски хонорар по чл. 38, ал. 1 ЗА е свързано с резултата по делото, даващ право на представляваната от него страна да претендира разноски по чл. 78, ал. 1 ГПК, респ. по чл. 78, ал. 3 ГПК. С въззивното решение въззивният състав от КнОС е уважил частично въззивната жалба на С.Д. срещу първоинстанционното решение, което дава основание за присъждане на адвокатски хонорар в полза на нейния процесуален представител по нейната въззивна жалба., който се претендира. Възнаграждението по чл. 38 ЗА се определя от съда, присъжда се лично на съответния адвокат /а не на страната/, понеже той е оказал безплатна правна помощ на страна в процеса при някоя от хипотезите, визирани в този законов текст и има поради това право на такова възнаграждение. Възнаграждението се определя по реда на Наредба № 1/09.07.2004 г. на ВАДвС за минималните адвокатски възнаграждения, но то не е разноска или вземане *на страната*, на която ѝ е оказана безплатната правна помощ, за да се "прихваща" /или компенсира/ с вземане за разноски на насрещната страна в процеса - в случай на частично уважаване на иска..

Аналогично, предвид направеното пред районния съд искане и при усл. на чл.38 ЗА с оглед отразеното в приложеното пълномощно следва да се определи и възнаграждение на пълномощника на ответната страна адв.С., но само за първа инстанция / за въззивна такова не се и претендира/ , което обаче, е дължимо в определения от ДнРС размер - същото е присъдено в размер на 70,80лв. , тъй като няма искане за изменение в тази част , като освен това то е дължимо, както се посочи, на пълномощника, а не на ответника по иска.

Предвид увеличение размера на издръжка на всяко от децата се дължи допълнително държавна такса по сметка на КнОС общо 230,40лв., определена съгласно чл.83,ал.1,т.2 във вр.с чл.69,ал.1,т.7 ГПК.

По изложените съображения, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №№448/30.07.2020 г., постановено по гр.д.№121/2020 г.на Дупнишкия районен съд , в следните части:

в частта, в която съдът е отхвърлил иска с правно основание чл. 150 от СК, предявен от С. Г.

Д. , ЕГН ***** , като майка и законен представител на Р.Р.К. с ЕГН 1441272858, срещу Р. К. Б. , ЕГН ***** за разликата над присъдените 200 лв. до 280 лв.,

в частта, в която съдът е отхвърлил иска с правно основание чл. 150 от СК, предявен от С. Г. Д. , ЕГН ***** , като майка и законен представител на К. Р. К. с ЕГН ***** , срещу Р. К. Б. , ЕГН ***** , за разликата над присъдените 200 лв. до 280 лв.,

както и в частите, в които Р. К. Б. , ЕГН ***** , е осъден да заплати на Р.Р.К. с ЕГН 1441272858 и К. Р. К. с ЕГН ***** , действащи чрез майка им и законен представител С. Г. Д. , ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38а ЗА сторените по делото разноси в размер на 29, 21 лева за адвокатски хонорар съобразно уважената част от иска и съответно Р.Р.К. с ЕГН 1441272858 и К. Р. К. с ЕГН ***** , действащи чрез майка им и законен представител С. Г. Д. , ЕГН ***** са осъдени да заплатят на Р. К. Б. , ЕГН ***** , на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38а ЗА сторените по делото разноси в размер на 70, 80 лева за

адвокатски хонорар съобразно отхвърлената част от иска, като вместо това ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ размера на първоначално определената с решение, постановено по гр.д. № 550/2014г. на КнОС, месечна издръжка , която Р. К. Б. , ЕГН ***** , с адрес: с. Джерман, ***, е осъден да заплаща на дъщеря си Р.Р.К. с ЕГН 1441272858 ,чрез нейната майка и законен представител С. Г. Д. , ЕГН ***** , като я увеличава на 280лв. ./двеста и осемдесет лева/ месечно, считано от предявяване на иска 23.01.2020г. до настъпване на законни причини за нейното изменение или прекратяване, ведно със следващата се законна лихва върху всяка просрочена вноса от датата на падежа до окончателното ѝ изплащане.

ИЗМЕНЯ размера на първоначално определената с решение, постановено по гр.д. № 550/2014г. на КнОС, месечна издръжка , която Р. К. Б. , ЕГН ***** , с адрес: с. Джерман, ***, е осъден да заплаща на К. Р. К. с ЕГН ***** , чрез неговата майка и законен представител С. Г. Д. , ЕГН ***** , като я увеличава на 280лв./двеста и осемдесет лева/ месечно, считано от предявяване на иска 23.01.2020г. до настъпване на законни причини за нейното изменение или прекратяване, ведно със следващата се законна лихва върху всяка просрочена вноса от датата на падежа до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Р. К. Б. , ЕГН ***** , с адрес: с. Джерман, ***, да заплати на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, вр. чл. 7, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на адвокат И.А. със служебен адрес: гр.Дупница, ул.“Солун“ №2,ет.3, сумата 600лв. адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

ОСЪЖДА С. Г. Д. , ЕГН ***** , от гр.Дупница, ул.“Николаевска“ №11,ет.2, да заплати на адвокат Ю.М. С. със служебен адрес: гр.Дупница, ул.“Солун“ №2, ет.3, кантора 18, адвокатско възнаграждение в размер на 70, 80 лева .

ОСЪЖДА Р. К. Б. , ЕГН *****, с адрес: с. Джерман, ул. „Коста Петров" № 40 , да заплати по сметка на ОС – Кюстендил сумата от 230,40лв., държавна такса върху увеличения размер на издръжката , определена съгласно чл.83,ал.1,т.2 във вр.с чл.69,ал.1,т.7 ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №№448/30.07.2020 г., постановено по гр.д.№121/2020 г.на Дупнишкия районен съд в останалите му части.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____